

2007:66 Interpellation av Karin Rågsjö (v) om orättvis fördelning av ekonomiskt bistånd till SL-kort
Dnr 325-4778/2007

Handläggningen av bistånd till SL-kort har under hela året präglats av en mycket stor restriktivitet. Vänsterpartiet anser att staden har åsidosatt likställighetsprincipen genom att ändra praxis innan politiskt beslutade riktlinjer hade antagits under hösten 2007.

När vi studerar statistiken från utrednings- och statistikkontoret (USK) syns konsekvenserna av den förda politiken. Från att 86 procent av hushållen i Stockholms stad med ekonomiskt bistånd i december 2006 hade registrerade utgifter för SL-kort är siffran för Stockholms stad nere i 49 procent i september 2007.

Skillnaderna för de som bor i olika delar av staden var under våren 2007 betydande:

Förvaltning	Jämför dec 2006	Februari 2007	Mars 2007	April 2007	Maj 2007
Rinkeby	70	42	44	45	45
Vantör	73	18	24	25	27
Skärholmen	74	56	54	56	54
Östermalm	86	64	70	61	58
Norrmalm	93	57	59	62	64

Även andra halvåret 2007 har skillnaderna varit betydande, bland annat verkar det som att de som bor centralt verkar ha större behov av SL-kort än de som bor i ytterstaden:

Nämnd	Juli 2007	Augusti 2007	September 2007
Rinkeby-Kista	47	49	50
Enskede-Årsta-Vantör	36	33	37
Skärholmen	51	49	51
Östermalm	60	61	58
Norrmalm	61	60	63

Enskede-Årsta-Vantörs stadsdelsnämnd som har haft ett stort underskott inom ekonomiskt bistånd har konsekvent haft den lägsta andelen hushåll med ekonomiskt bistånd i staden med registrerade utgifter för SL-kort sedan statistiken började redovisas för de sammanslagna nämnderna. Underskottet fanns i Vantörs stadsdelsförvaltning som första halvåret 2007 hade extremt låg andel med SL-kort.

De skillnader som visas av USK-statistiken i andel hushåll som har ekonomiskt bistånd med registrerade utgifter för SL-kort kan knappast bero enbart på variation i befolkningsunderlaget, utan även på skillnader i handläggning som inte kan motiveras utifrån likställighetsprincipen.

Jag vill därför ställa följande frågor till ansvarigt borgarråd:

1. Hur förklarar du skillnader i andel hushåll med registrerade utgifter för SL-kort?
2. Är det förenligt med likställighetsprincipen att ha så stora skillnader i staden?
3. Är det rimligt att de som bor i stadsdelsområden med stora underskott i ekonomiskt bistånd ska drabbas genom att få betydligt sämre chans till SL-kort?
4. Är du beredd att kompensera de hushåll som drabbats av orättvisorna?
5. Vad kommer du att göra för att invånarna i staden ska behandlas på ett likvärdigt sett när det gäller ekonomiskt bistånd?

Stockholm den 26 november 2007

Karin Rågsjö